

מסכת בבא קמא

פרק ד משנה ד

שור של פקח שנגח שור של חרש, שוטה וקטן, חייב. ושל
חרש, שוטה וקטן, שנגח שור של פקח, פטור. שור של חרש,
שוטה וקטן שנגח, בית דין מעמידין להן אפטרופוס ומעידין
להן בפני אפטרופוס. נתפקח החרש, נשתפה השוטה והגדיל
הקטן, חזר לתמותו, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר, הרי
הוא בתוקתו. שור האצטדין אינו חייב מיתה, שצאמר (שמות
כא) כי יגח, ולא שיגחיהו: